

sygn. akt (...)

UZASADNIENIE

Komendant Wojewódzkiej Policji w S. decyzją nr (...) z dnia 27 kwietnia 2018r. odmówił J. H. prawa do jednorazowego odszkodowania za uszczerbek na zdrowiu doznany w wyniku choroby pozostającej w związku ze szczególnymi warunkami lub właściwościami służby. Organ powołał się na orzeczenie komisji lekarskiej w S. podległej Ministrowi do Spraw Wewnętrznych z dnia 20 listopada 2017r. ustalające o % uszczerbku na zdrowiu doznanego w wyniku choroby oraz określające, że uszczerbek ten nie pozostaje w związku ze szczególnymi warunkami lub właściwościami służby. J. H. nie odwołał się od tego orzeczenia. W konsekwencji nie zostały wypełnione ustawowe przesłanki do przyznania odszkodowania.

Od powyższej decyzji odwołał się J. H. domagając się jej zmiany poprzez przyznanie mu prawa do jednorazowego odszkodowania przysługującego w razie wypadku pozostającego w związku ze służbą lub choroby pozostającej w związku ze szczególnymi warunkami lub właściwościami służby w maksymalnej wysokości, wskazując, iż J. H. – wbrew twierdzeniom organu – zaskarżył orzeczenie komisji lekarskiej. Dodatkowo argumentował, iż organ rozpoznał jego wniosek jedynie przez pryzmat choroby pozostającej w związku ze szczególnymi warunkami, w sytuacji, w której uszczerbek na zdrowiu powinien zostać również skalsyfikowany jako będący efektem wypadku pozostającego w związku ze służbą. Uzasadniając swoje stanowisko wskazał, iż jako funkcjonariusz Policji cieszył się perfekcyjnym zdrowiem, zaś po intensywnych ćwiczeniach, w ramach służby w E. (...), obejmujących między innymi desantowanie się ze śmigłowca techniką „fast roping” pojawiły się problemy z kręgosłupem, w tym uraz określany mianem „kolan skoczka”, zmiany w obrębie stawów oraz ciężki uraz kręgosłupa.

Organ wniósł o oddalenie odwołania. W jego treści przedstawił przebieg postępowania przed organem poprzedzającego wydanie zaskarżonej decyzji, podkreślając, iż ubezpieczony, reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, nie odwołał się od orzeczenia komisji lekarskiej, a aktualnie nie przedłożył żadnego dowodu na poparcie swoich twierdzeń. Zaznaczył również, iż ubezpieczony, w toku postępowania przed organem, nie zgłaszał, iż jego stan zdrowia jest skutkiem wypadku na służbie.

Obie strony wniosły o przyznanie zwrotu kosztów postępowania.

W piśmie procesowym z dnia 18 września 2018r. J. H. podtrzymał wniosek o zmianę decyzji zgłoszony w odwołaniu, domagając się jednocześnie uchylecia decyzji celem rozpoznania sprawy przez organ, zgodnie z jego pierwotnym wnioskiem, także pod kątem jednorazowego odszkodowania za wypadek na służbie.

Na terminie rozprawy w dniu 12 października 2018r. J. H. wniósł o zobowiązanie organu do wydania decyzji w przedmiocie odszkodowania za wypadek przy pełnieniu służby, jednocześnie podtrzymał odwołanie od decyzji nr (...) z dnia 27 kwietnia 2018r. w części dotyczącej odszkodowania za chorobę powstałą przy pełnieniu służby.

Postanowieniem z dnia 12 października 2018r. Sąd Rejonowy(...) w (...) przekazał sprawę o przyznanie prawa do jednorazowego odszkodowania w związku z wypadkiem pozostającym w związku ze służbą do rozpoznania organowi – Komendantowi Wojewódzkiemu Policji w S.. Postępowanie w tym przedmiocie toczy się aktualnie w tut. Sądzie pod sygn. akt (...).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. H. był funkcjonariuszem Policji w okresie od 21 grudnia 2008r. do 30 stycznia 2015r. Przez pierwsze osiemnaście miesięcy służby swoje obowiązki pełnił w Oddziale Prewencji, a przez kolejne pięć lat w O. Patrolowym w Komendzie Powiatowej Policji w P.. Służba w tych oddziałach polegała głównie na patrolach pieszych i zabezpieczeniu imprez masowych.

W 2004r. zgłosił swój akces do uczestnictwa w misjach pokojowych. Ukończył kurs jako obserwator na misje (...) i (...) i został zakwalifikowany do jednostki specjalnej w Kosowie, gdzie służył w latach 2004-2005. Jednostka ta miała na celu zapewnienie bezpieczeństwa pozostałych członków misji poprzez czynności związane z konwojowaniem, zabezpieczeniem budynków sądu i administracji publicznej oraz zakładów karnych. Po 2005 r. przeszedł kwalifikacje do jednostki antyterrorystycznej, a w 2006r. został przyjęty jako policjant do plutonu szturmowego, w którym służył do 2011r., kiedy to na własną prośbę przeniósł się do sekcji pirotechnicznej. W plutonie szturmowym jego praca polegała na szkoleniu i specyficznym treningu na wypadek konieczności użycia jednostki antyterrorystycznej, a w praktyce do działań wspierających wydziały kryminalne. W sekcji pirotechnicznej natomiast odpowiadał za identyfikację, zabezpieczenie i neutralizację materiałów wybuchowych ujawnionych podczas czynności. Od 1 lutego 2013r. do 14 czerwca 2014r. został, na swój wniosek, oddelegowany do służby E. (...) jako breacher specialist w K. w M.. Jego zadaniem było otworzyć drogę wejścia dla zespołu bojowego przy użyciu narzędzi mechanicznych, hydraulicznych i specjalistycznej amunicji i materiałów wybuchowych podczas operacji zatrzymania zbrodniarzy wojennych. Jednocześnie był wyznaczony do tzw. H. T. tj. drużyny z użyciem śmigłowców i technik wysokościowych. W trakcie całego pobytu w K. miał przeprowadzane szkolenia z użyciem śmigłowca. Polegało to na zjazdach z szybkiej liny co oznacza wyskok ze śmigłowca z jednoczesnym złapaniem liny rękami i stopami, osunięcie się na tej lince do ziemi i podjęcie działań. Takie ćwiczenia odbywały się raz w tygodniu, a w ich trakcie wykonywano do 10 zjazdów, co trwało około 2 godzin. Ćwiczenia te odbywały się w pełnym sprzęcie.

Dowód: przesłuchanie J. H. w charakterze strony k. 29-32, wyciąg z instrukcji linowych US MC k. 285-290 wraz z tłumaczeniem k. 299-300, zeznania świadka D. H. k. 397-398

W trakcie służby, w dniu 15 maja 2008r. podczas treningu walki wręcz J. H. doznał złamania paliczka bliższego IV palca prawej stopy, a ustalony uszczerbek wyniósł 2%. W dniu 17 sierpnia 2010r. podczas służby doznał urazu lewego stawu kolanowego. Rozpoznano przewlekły zespół bólowy po przebyłym urazie stawu kolanowego z uszkodzeniem troczków przyśrodkowych rzepki, a uszczerbek oceniono na 5%.

Oba te zdarzenia były uznane za wypadki w związku z pełnieniem służby w Policji.

Dowód: przesłuchanie J. H. w charakterze strony k. 29-32, protokół powypadkowy z dnia 27.08.2008r. k. 91-92 akt personalnych, protokół powypadkowy z dnia 12.11.2010r. k. 106-107 akt personalnych

W trakcie służby J. H. nie podejmował leczenia schorzeń narządu ruchu. W okresie od 2007r. do 2012r. był poddawany badaniom profilaktycznym i dopuszczany do dalszej służby bez żadnych ograniczeń. W ich trakcie nie zgłaszał żadnych skarg na stan zdrowia. Badania narządu ruchu przeprowadził dopiero po 2014r. Po powrocie z ostatniej misji, od sierpnia 2014r. był niezdolny do pracy do zakończenia służby tj. do 30 stycznia 2015r.

Dowód: przesłuchanie J. H. w charakterze strony k. 29-32, zeznania świadka D. H. k. 397-398, dokumentacja medyczna k. 10-23, 42- 55 akt organu, k. 42-49, 61-71,75, 78-87, 95-97, 141, 176-181, 292, płyta CD k. 153

Orzeczeniem Komisji Lekarskiej w S. podległej Ministrowi właściwemu do Spraw Wewnętrznych z dnia 26 marca 2015r. (...), J. H., wobec istniejących u niego zaawansowanych zmian zwyrodnieniowo-przeciążeniowych obu stawów barkowych, kolanowych i nadgarstkowych upośledzających sprawność fizyczną i wielopoziomowych zmian dyskopatyczno-zwyrodnieniowych całego kręgosłupa z przewlekłymi bólami, został uznany za trwale niezdolnego do służby w Policji. Jednocześnie orzeczono, że niezdolność ta pozostaje w związku ze służbą i szczególnymi warunkami służby, nie powstała wskutek wypadku pozostającego w związku z pełnieniem służby ani też choroby pozostającej w związku ze szczególnymi warunkami lub właściwościami służby. Jednocześnie został uznany za zdolnego do pracy poza Policją.

Dowód: orzeczenie komisji lekarskiej z dnia 26 marca 2015r. k. 38-40 akt organu

W dniu 1 marca 2016r. J. H. złożył wniosek o przyznanie odszkodowania za uszczerbek na zdrowiu doznany w wyniku choroby pozostającej w związku ze szczególnymi warunkami lub właściwościami służby.

W ramach wszczętego postępowania, komisja lekarska w S. podległa Ministrowi do Spraw Wewnętrznych, orzeczeniem z dnia 20 listopada 2017r., po rozpoznaniu zaawansowanych zmian zwyrodnieniowo-przeciążeniowych obu stawów barkowych, kolanowych i nadgarstkowych upośledzających sprawność fizyczną i wielopoziomowych zmian dyskopatyczno-zwyrodnieniowych całego kręgosłupa z przewlekłymi bólami, ustaliła u J. H. o % uszczerbku na zdrowiu doznanego w wyniku choroby z jednoczesnym określeniem, iż uszczerbek ten nie pozostaje w związku ze szczególnymi warunkami lub właściwościami służby. J. H. nie złożył odwołania od tego orzeczenia.

Dowód: pismo z dnia 1.03.2016r. k. 4-5 wraz z kopertą k. 1 akt organu, orzeczenie RKLSz (...) z dnia 20.11.2017r. k. 77-77v. akt organu, pismo z dnia 3.04.2018r. k. 81 akt organu, przesłuchanie J. H. w charakterze strony k. 29-32

Aktualnie, w zakresie schorzeń ortopedycznych, występują u J. H. wypukliny krążków międzykręgowych (...), L3/L4/L5/S1 z okresowym zespołem korzeniowo-bólowym lędźwiowo-krzyżowym bez objawów ubytkowych neurologicznych, wypukliny krążków międzykręgowych C4/C5/C6 z okresowym zespołem korzeniowo-bólowym szyjnym bez objawów ubytkowych neurologicznych, entezopatie w obrębie stawów barkowych, prawego nadgarstka bez istotnego ograniczenia funkcji, chondromalacja lewego stawu kolanowego II stopnia, entezopatia więzadła właściwego rzepki bez objawów bólowych i bez ograniczenia ruchomości. Natomiast w zakresie schorzeń neurologicznych występuje: przewlekły zespół bólowy L/S u osoby z przepukliną kanału kręgowego L4/L5 L5/S1 i stenozą oraz spondyloza szyjna bez objawów ubytkowych.

Ustąpiły natomiast dolegliwości bólowe i ograniczenia funkcji narządu ruchu stwierdzone przez komisję lekarską w S. podległą Ministrowi do Spraw Wewnętrznych w dniu 20 listopada 2017r. Skutki przebytych wcześniej urazów (złamania paliczka bliższego IV palca prawej stopy i lewego stawu kolanowego) związanych ze służbą nie mają aktualnie wpływu na ocenę procentowego uszczerbku na zdrowiu.

Dowód: dokumentacja medyczna k. 10-23, 42- 55 akt organu, k. 42-49, 61-71,75, 78-87, 95-97, 141, 176-181, 343v.,377-380, płyta CD k. 153, opinie biegłego sądowego z zakresu ortopedii M. G. k. 165- 171, k. 212-213 wraz z opinią ustną k. 255-257, 424-426, 461-463 opinie biegłej sądowej z zakresu neurologii A. R. k. 182-182v., k. 225, k. 416, 472 wraz z opinią ustną k. 257

Stan zdrowia J. H. nie pozostaje w związku ze szczególnymi warunkami lub właściwościami służby i nie skutkuje stałym ani długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu. Występujące u niego schorzenia narządu ruchu mają charakter samoistny.

Dowód: opinie biegłego sądowego z zakresu ortopedii M. G. k. 165- 171, k. 212-213 wraz z opinią ustną k. 255-257, 424-426, 461-463 opinie biegłej sądowej z zakresu neurologii A. R. k. 182-182v., k. 225, k. 416, 472 wraz z opinią ustną k. 257

Po zakończeniu służby J. H. wykonywał obowiązki instruktora strzelania w S., oficera ds. bezpieczeństwa na statkach i oficera ochrony osobistej na Bliskim Wschodzie. Obecnie jest oddelegowany przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych do pełnienia obowiązków w ramach misji cywilnej i politycznej (...) na Ukrainie.

Dowód: zeznania świadka D. H. k. 397-398, przesłuchanie J. H. w charakterze strony k. 29-32

W dniu 21 września 2018r., podczas wizyty lekarskiej u lekarza ortopedy, zgłosił „zaostrenie bólu w czasie pracy od 17 lipca 2018r. (noszenie kamizelki taktycznej z osprzętem)”.

Dowód: dokumentacja medyczna k. 62

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie okazało się nieuzasadnione.

Prawo do jednorazowego odszkodowania określone jest w art. 1 pkt 1 lit.a ustawy z dnia 4 kwietnia 2014r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadku lub choroby pozostających w związku ze służbą (Dz. U. 2018.1448 j.t.), zwanej dalej ustawą wypadkową, w myśl którego jednorazowe odszkodowanie przysługuje w razie choroby pozostającej w związku ze szczególnymi warunkami lub właściwościami służby, zwanej dalej "chorobą", Zgodnie z art. 4 ustawy wypadkowej, za chorobę uznaje się chorobę spowodowaną działaniem czynników szkodliwych występujących w środowisku służby albo chorobę, która została wymieniona w wykazie chorób pozostających w związku z pełnieniem służby, określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 32 ust. 1 albo 2. Za uszczerbek na zdrowiu doznany wskutek wypadku albo choroby, zwany dalej "uszczerbkiem na zdrowiu", uznaje się: stały uszczerbek na zdrowiu, przez który należy rozumieć takie naruszenie fizycznej lub psychicznej sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy, albo długotrwały uszczerbek na zdrowiu, przez który należy rozumieć takie naruszenie fizycznej lub psychicznej sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, jednak rokuje poprawę. Stopień uszczerbku na zdrowiu ustala się w procentach, przy czym suma procentów uszczerbków ustalonych dla poszczególnych uszkodzeń nie może przekraczać 100%. Wykaz chorób pozostających w związku z pełnieniem służby w Policji, sposób ustalania stopnia uszczerbku na zdrowiu funkcjonariuszy Policji, uwzględniając możliwość wystąpienia wielomiejscowych naruszeń sprawności organizmu oraz wpływ upośledzeń czynności organizmu mogących istnieć przed wypadkiem lub chorobą na ocenę procentową uszczerbku na zdrowiu oraz wykaz norm oceny procentowej uszczerbku na zdrowiu funkcjonariuszy Policji określony został w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 czerwca 2014r. w sprawie ustalania uszczerbku na zdrowiu funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Biura Ochrony Rządu (Dz.U.2014.866). Ten ostatni akt prawny zachował moc prawną na moment orzekania, co wynika z przepisu art. 46 ustawy z dnia 26 stycznia 2018r. Przepisy wprowadzające ustawę o (...) Marszałkowskiej (Dz.U. 2018.730).

Z uwagi na datę złożenia przez J. H. wniosku o przyznanie jednorazowego odszkodowania znajdują zastosowanie przepisy ww. ustawy wypadkowej, z uwagi na treść art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 2018r. Przepisy wprowadzające ustawę o (...) Marszałkowskiej (Dz.U. 2018.730), przewidującego stosowanie przepisów dotychczasowych tylko do postępowań odszkodowawczych wszczętych przed dniem wejścia ustawy w życie.

Sporną kwestią pozostawało czy występujące u ubezpieczonego schorzenia stanowią chorobę wymienioną w wykazie chorób pozostających w związku z pełnieniem służby, określonym w powyższym rozporządzeniu.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy przemawiał za uznaniem dokonanej przez organ oceny za prawidłową.

Z opinii biegłych sądowych z zakresu ortopedii M. G. i neurologii A. R. wynika bowiem, że schorzenia narządu ruchu występujące u J. H. stanowią schorzenie samoistne.

Zarzuty strony odwołującej się wobec treści opinii koncentrowały się wokół kwestii nieuwzględnienia przez biegłych charakteru wykonywanych przez ubezpieczonego czynności w trakcie służby (techniki „szybkiej liny”), braku wyjaśnienia charakteru urazu „kolana skoczka”, braku wyjaśnienia genezy urazów wskazanych przez komisję w dniu 20 listopada 2017r. Strona odwołująca się podkreślała również rozbieżności w diagnozie postawionej przez opiniujących biegłych. Wyrażała niezgodę wobec rozpoznań poczynionych przez biegłych.

Zarzutów tych nie sposób ocenić jako uzasadnionych.

Podkreślenia wymaga, iż już pierwsza opinia biegłego sądowego M. G. z dnia 25 stycznia 2019r. w sposób bardzo szczegółowy odnosiła się do stosowanej przez ubezpieczonego techniki zajadu na linie. Dane w tej kwestii dotyczące liczby zjazdów, sposobu zjazdów i posiadanego podczas zjazdu sprzętu i jego wagi znajdują się w części opinii: wywiad (k. 165-166). Odniosła się do nich również biegła neurolog (k. 182). Biegli akcentowali, iż łączenie przez ubezpieczonego dolegliwości bólowych kręgosłupa z wykonywaniem zjazdów ze śmigłowca na szybkiej linie nie

znajduje potwierdzenia w dokumentacji medycznej. Zaznaczyć należy, iż podnoszona okoliczność wykonywania zjazdów niezgodnie z zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy nie została w żaden sposób wykazana przez stronę odwołującą się.

Biegły odniósł się również do dokonanych przez komisję rozpoznań określonych jako: 1) zaawansowane zmiany zwyrodnieniowo-przeciążeniowe obu stawów barkowych, kolanowych i nadgarstkowych upośledzające sprawność fizyczną. 2) wielopoziomowe zmiany dyskopatyczno-zwyrodnieniowe całego kręgosłupa z przewlekłymi bólami. W dniu badania klinicznego biegły nie stwierdził objawów bólowych ani też ograniczenia ruchomości w obrębie wspomnianych stawów. Biegły ortopeda wziął pod uwagę, iż w badaniach obrazowych USG stawów barkowych stwierdzono zmiany entezopatyczno-przeciążeniowe w zakresie ścięgien mięśni podłopatkowych, nadgrzebieniowych i podgrzebieniowych bez cech konfliktu podbarkowego. Odniósł się również do badania USG tkanek miękkich okolicy prawego nadgarstka prawego stawu łokciowego wykazującego zmiany przeciążeniowe, pozapalne. Opis zmian patologicznych odpowiada rozpoznaniu entezopatii. W ocenie biegłego, nie są to jednak zmiany rozległe i nie powodują aktualnie ograniczenia funkcji wyżej wymienionych stawów. Nie można w związku z tym określać ich jako zmiany zaawansowane, nie powodują one stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego. Biegły akcentował, iż w badaniu USG lewego stawu kolanowego stwierdzono zmiany bliznowate więzadła właściwego rzepki i więzadła pobocznego przysródkowego (piszczelowego), co daje to podstawę rozpoznania entezopatii. Nie są to jednak zmiany rozległe. Jednocześnie nie powodują aktualnie ograniczenia funkcji wyżej wymienionych stawów. W ocenie biegłego, nie można – jak uczynił to organ – określać ich jako zaawansowane.

Odnosząc się do kwestii „kolana skoczka” biegły podkreślił, iż nie jest to uraz lecz zespół bólowy w przebiegu entezopatii, a do jego rozpoznania potrzebne jest stwierdzenie objawów bólowych w obrębie przyczepu obwodowego mięśnia czworogłowego do rzepki lub w obrębie więzadła właściwego rzepki i jego przyczepów. Tego typu objawów w trakcie swojego badania biegły nie stwierdził (ustąpiły one), co nie przeczy istnieniu schorzenia w okresie wcześniejszym. Jednakże przemijające objawy nie dają podstaw do stwierdzenia zmian utrwalonych, których obecność mogłaby skutkować uszczerbkiem na zdrowiu ubezpieczonego.

Zarówno biegły ortopeda, jak i biegła neurolog zaznaczyli, iż ich rozpoznania są spójne, uwzględniając oczywiście specjalizacje obu biegłych.

Należy pamiętać, iż sam fakt występowania pewnych schorzeń nie przesądza o prawie do odszkodowania. Schorzenia te bowiem muszą mieścić się w powyższej definicji choroby pozostającej w związku ze szczególnymi warunkami lub właściwościami służby i występować w wykazie chorób pozostających w związku z pełnieniem służby w Policji.

W odniesieniu do schorzeń narządu ruchu biegli wyczerpująco (w kilku opiniach pisemnych i opinii ustnej) wyjaśnili, iż schorzenia te mają charakter samoistny. Mają charakter stopniowo postępujących i wynikają ze starzenia się organizmu, nie zaś z charakteru pracy ubezpieczonego. Nie można wiązać tego schorzenia z przebiegiem służby. Sam ubezpieczony, jak i świadek D. H. przyznali, iż ubezpieczony będąc na misjach nie korzystał z pomocy lekarskiej, co świadczy o niewielkim nasileniu zgłaszanych w późniejszym okresie dolegliwości bólowych okolicy lędźwiowo-krzyżowej. Stopniowe nasilanie się tych dolegliwości i rozpoczęcie leczenia po sierpniu 2014r. przemawia zaś za stopniowym postępowaniem choroby samoistnej niezwiązanej ze szczególnymi warunkami lub właściwościami służby. Za brakiem dolegliwości bólowych kręgosłupa w okresie misji (a tym samym za wykluczeniem genezy zmian w narządzie ruchu w technice zjazdów linowych) przemawia dokumentacja dotycząca badań profilaktycznych dopuszczających przez szereg lat ubezpieczonego do dalszej służby.

Dodatkowo zauważyć należy, iż w wykazie chorób pozostających w związku z pełnieniem służby w Policji przewidziane są jedynie urazowe zespoły korzeniowe (bólowe, ruchowe, czuciowe lub mieszane) – poz.95 wykazu. Sam ubezpieczony w sposób wysoce ogólny (bez sprecyzowania czasu i miejsca) powoływał się na upadek przy zjeździe na linie, co jednak nie pozwala na przyjęcie, iż doszło do nagłego zdarzenia, które doprowadziło do schorzenia narządu ruchu, w szczególności, iż w poczet materiału dowodowego nie została przedłożona dokumentacja dotycząca zgłoszenia takiego zdarzenia. Brak jest również potwierdzenia takiego zdarzenia i jego ewentualnych następstw w

dokumentacji medycznej. Dwa urazy, do których doszło w trakcie służby, a które są odnotowane w dokumentacji medycznej (uraz stopy i kolana) nie powodują obecnie już ograniczenia funkcji, a uszczerbek jest na poziomie 0 %. Sprawa niniejsza dotyczy zresztą stwierdzenia czy i odwołującego wystąpiła choroba zawodowa, nie dotyczy zaś wypadku przy pełnieniu służby w Policji.

Opinie biegłych (pod pojęciem opinii sąd rozumie opinię podstawową wraz z jej wszystkim uzupełnieniami) są jasne, pełne i spójne, a ich wnioski w sposób logiczny i przekonujący obszernie umotywowane. Biegli odwołują się w nich zarówno do wyniku swojego badania, jak i zapisów w dokumentacji medycznej ubezpieczonego. Powyższe, przy uwzględnieniu, iż biegli to wysokiej klasy fachowcy, czynni zawodowo, z wieloletnim doświadczeniem orzecznictwem, przemawiało za uznaniem opinii za rzetelne i wiarygodne.

Ustalenia faktyczne w sprawie sąd oparł, poza omówionymi opiniami biegłych, na zgromadzonej dokumentacji, której rzetelność nie nasuwała wątpliwości. Za wiarygodne uznano spójne zeznania ubezpieczonego i D. H. dotyczące przebiegu służby do roku 2014r. Jako niewiarygodne oceniono natomiast zeznania tychże osób w zakresie w jakim podawały one, iż aktualna służba ubezpieczonego na Ukrainie ma charakter „pracy biurowej”. Przeczy temu zapis w dokumentacji medycznej z dnia 21 września 2018r. (k. 62), a dotyczący „zaostżenia bólu po obciążeniu w czasie pracy od 17 lipca 2018r. (noszenie kamizelki taktycznej z osprzętem)”. Zapisy te pochodzące z wywiadu od ubezpieczonego wskazują, iż począwszy od 2018r. nadal podejmuje on czynności wymagające wysokiej sprawności fizycznej, co przeczy twierdzeniom o jego złej kondycji i silnych dolegliwościach w zakresie narządu ruchu.

Wobec kompletności opinii biegłych, których specjalizacje były odpowiednie do schorzeń odwołującego się, wnioski dowodowe strony odwołującej o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu medycyny sportowej i z zakresu technik linowych zostały pominięte jako zmierzające do przedłużenia postępowania (art. 235² § 1 pkt 5 k.p.c.). W jednakowy sposób zostały pominięte wnioski o dopuszczenie dowodu świadków K. D., K. K. i W. K. – przelożonych odwołującego, którzy, nie posiadając wiedzy medycznej, mieliby w intencji odwołującego zeznawać na okoliczność jego stanu zdrowia. Wnioski o przesłuchanie tych świadków to także wnioski spóźnione, złożone z naruszeniem terminu określonego stronom przez Sąd na mocy zarządzenia z dnia 3 grudnia 2020r. Jako zmierzające do przedłużenia postępowania oceniono też wnioski o ponowne zwrócenie się do Wojskowego Instytutu Medycyny Lotniczej o przedłożenie dokumentacji medycznej odwołującego się, z opinii biegłych sądowych z zakresu ortopedii i neurologii innych niż sporządzający opinię w sprawie. Należy zaznaczyć, że w toku postępowania zwrócono się do wielu placówek i organów o nadesłanie dokumentacji medycznej odwołującego i zgromadzono w aktach dużą ilość tejże dokumentacji. Strona odwołująca, pomimo zobowiązania jej do tego na mocy zarządzenia z dnia 3 grudnia 2020r., nie uzasadniła konieczności ponownego zwrócenia się o nadesłanie dokumentacji lekarskiej do Wojskowego Instytutu Medycyny Lotniczej w związku z faktem, iż na skutek pierwszego zobowiązania Sądu, placówka ta odpowiedziała już, że J. H. nie figuruje w rejestrze tej placówki. Za niedopuszczalne i zmierzające do przedłużenia postępowania należy uznać wnioski o powołanie nowego zespołu biegłych, jedynie z tej przyczyny, że wnioski dotychczas powołanych biegłych nie są korzystne dla wnioskującego.

Potwierdził się zarzut organu, iż odwołujący nie złożył odwołania od orzeczenia komisji lekarskiej w S. podległej Ministrowi do Spraw Wewnętrznych z dnia 20 listopada 2017r., która rozpoznała w nim zaawansowane zmiany zwyrodnieniowo-przeciążeniowe obu stawów barkowych, kolanowych i nadgarstkowych upośledzających sprawność fizyczną i wielopoziomowe zmiany dyskopatyczno-zwyrodnieniowe całego kręgosłupa z przewlekłymi bólami, ustalając jednak u J. H. 0 % uszczerbku na zdrowiu doznanego w wyniku choroby z jednoczesnym określeniem, iż uszczerbek ten nie pozostaje w związku ze szczególnymi warunkami lub właściwościami służby. Przepisy ustawy z dnia 28 listopada 2014r. o komisjach lekarskich podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, które przewidują możliwość złożenia odwołania od takiego orzeczenia do Centralnej Komisji Lekarskiej nie przewidują sankcji za zaniechanie złożenia takiego odwołania jak w przypadku przepisu art. 477⁹ § 3¹ k.p.c. w odniesieniu do orzeczeń Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Mając na uwadze wszystko powyższe sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako nieuzasadnione.

Rozstrzygnięcie o kosztach wydano na podstawie art. 98 k.p.c. Na koszty procesu poniesione przez organ złożyło się wynagrodzenie jego pełnomocnika w kwocie 180 zł na podstawie § 9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2018.265 t.j.)

ZARZĄDZENIE

1) (...)

2) (...)

3) (...)

4) (...)

(...)